

SZÍNHÁZI UJSÁG

Művészeti, szépirodalmi és társadalmi napilap.

Előfizetési árak:

Egész évre 12 korona Félévre 6 korona
Negyedévre 3 korona Egy hóra 1 korona
Egyes szám ára 4 fillér.

Felelős szerkesztő:

NADÁNYI EMIL.

Kiadó-tulajdonos:

NEY ÁRMIN.

Szerkesztőség **Szentegyház-utca 3. szám,**
hova a lap szellemi részét illető minden közle-
mények intézendők.

Kiadóhivatal **Korniss-utca 1. sz.** Telefon 289

Olvasóinkhoz.

A Színházi Ujság olvasó közönségének szives tudomására hozom, hogy köztem és a lapkiadója között felmerült elvi differenciák miatt a mai napon a lap szerkesztésétől visszaléptem.

Midőn ezt az olvasó közönség tudomására adom egyszersmind hálás köszönetemet is fejezem ki azért a támogatásért, a melyben részesíteni kegyesek voltak.

Kolozsvár, november 16.

Nadányi Emil,

A Színházi Ujság felelős szerkesztője.

Megyeri a Népszínház igazgatója.

Napokkal ezelőtt mi voltunk az elsők, a kik megirtuk, hogy a kolozsvári Nemzeti színház mostani igazgatója pályázott a Népszínház bérletére.

Mint most egy teljesen megbízható és benfentes embertől értesülünk Megyeri a Népszínházat meg is fogja kapni. A színház döntő bizottságában is csak róla meg Verőről beszélnek, mint olyanokról, a kik komoly számba jönnek.

Megyeri különben a Népszínház ügyében fent is járt Budapesten és erős biztatást kapott tekintélyes oldalról, hogy a Népszínház bérlete az övé lesz.

Most már tehát több mint valószínű, hogy Megyerié lesz a színház. Ekkor aztán be fog következni az az állapot, hogy a kolozsvári Nemzeti színház marad igazgató nélkül. Vagyis Megyeri könnyelműen, mellözve a kolozsvári színház érdekét csupán a saját egyéni érdekét nézve pályázott a Népszínház elnyerésére.

Mi, a kik minden tekintetben csak érdekesnek tartanók Megyeri Dezső távozását a kolozsvári színházról, a leg-

határozottabban megrovásra méltónak tartjuk Megyeri kapkodásait.

Ha pályázott a kolozsvári színházra és azt el is kapta mások elől, akkor igyekezzen itt maradni és itt becsületes törekvéssel működni. Hogy ő azonban csak a maga érdekét nézi és a közönség érdekeit negligálja, azt a legjobban e legújabb tette is mutatja.

Kulisszák mögül.

Megyeri igazgató ur úgy látszik mégis csak meg fogja kapni a Népszínházat. — A napokban e miatt fent is volt Budapesten, a hol biztosan megígérték neki, hogy megkapja a színházat. — Csak biztos lenne az az ígélet! Mennyire örülünk neki mi is, de még talán a közönség is.

Osorai bosszankodva ment a napokban a színház elé. Kérdezték is tőle sokan, mi a baj Osorai tata, talán bizony nem jól érzi magát.

— Sőt ellenkezőleg — mondá az öreg — nagyon is jól érzem magamat, csak véletlenül elaludtam ma reggel és elszalasztottam egy ki-

A „SZÍNHÁZI UJSÁG” TÁRCÁJA

Rózsák.*

Irta: **Fodor Erzsike.**

A székely havasok egyik kies völgyében állott a kicsiny, piros fedelű, hegyes tornyonyaraló. Sötét fasorral szegélyezett ut vezetett rácsos kapujához. Ablakain csaknem mindig le voltak bocsájtva a redőnyök. Fény, pompa nem látszott e kis elrejtetett zugon. Csak a napnak odatüzött pajzán sugarai jártak táncot, millió árnyalatban váltakozva a veranda üvegablakain. Látszott a csendes, hegyek koszoruzta házacskán, hogy olyannak otthona, menedéke, ki pihenni akar. Kipihenni nagy fáradságokat. Arra való volt e hely! És álmódosításra! A pihenő lélek álmodik... Elmúlt időkről, letűnt fényről, múlt gyönyöréről és talán boldogságról is. Mert a zöld lombkeretű, magános ház lakója álmodhatik fényről, csillogásról. Az ő lelke fényes, pazar színű utakon kalandozhatik vissza az elmúlt időkbe, mikor ünnepezt művésznő volt, ki előtt meghódolt a világ! Egykor!... Ez

* Szerzőnek most megjelent kötetéből.

a nagy, komor ítélet! Oh, ha megtudnók állítani az idők forgását. Utainkra tövises, de mégis pompázó virágokat szór az idő és ezeknek csak emléke, édes-bus emléke marad hátra szívünkben.

Éva volt a neve. Éva, mint az első, az első bűn megteremtőjéé. És szép is volt, a tökéletes asszonyi szépség minden varázssá-
val teljes. Soká, a míg fénye volt, míg le nem kopott a csillogó himpor és zománc, elkápráztatta a szemeket és beragyogta a lelkeket. Csak addig. És mikor érezte, hogy homályosul a fény, melyet maga körül vet, hirtelen otthagya a színpadot. Dicsősége teljességében akarta hogy hátramaradjon emléke. Nem akart hanyatlani, hanem úgy eltűnni, mint a hulló csillag, gyorsan, sugárzó fénykévént hagyva maga után.

Idejött a havasok aljára. Elvonult a csöndes faluba, alkotva magának otthont, édes, csendes otthont, a hol maga elé idézhette zavartalanul szépséges álmait.

Itt elárkált óráig a park tekervényes utjain, szedegette a hervadó virágokat. Elbeszélgetett a rácsos kerítésen keresztül a szomszédokkal, vagy sétált órák hosszáig az erdő uttalan magányában. Mindi, mindig

egyedül. Szerette a természetet, a virágot, mindent, csak az embereket kerülte. Zajos pályáján ismerni tanulta a rajongók hadát, de nem tartott meg belőlük mást, csak a hűsége, öreg cselédjét. Vele beszélgetett a hosszú téli estéken a multról, régi idők fényes emlékeiről, melyeknek hű tanuja volt a vén leány.

Hiába! Az egyedüllétnek egy vigasza, egy barátja van: az emlékezés, mely visszajár, mint kísértő, hazajáró lélek a feledés sirjából és bearanyozza a magány ridegségét. Az emlékezés! Ebben újra átéli Éva a rég elmúlt gyönyört, fényes multját.

Forró augusztusi nap volt. Éva éppen szobájába ment, hogy az égető meleg ellen védelmet keressen a hűs rejtekben. Félrehuzta az ablak függönyét s ekkor a homályos szobában ablak előtti asztalkán szokatlan dolog ötlött a gyors világítás fényétől káprázó szemébe; az egyszerű, sötét terítővel letakart asztalkán egy csomó rózsza hevert. Rózsák az ő szobájában... Istenem, beh' szokatlan dolog! Nem is tudja, mikor volf itt virág, friss, illatos, élő virág...
Leült az asztalhoz, kezébe vette a vi-

tűnő rendez-vous. Pedig milyen csinos volt a kicsi . . .

Rococo lovag ma sincs jó kedvében — mondja Péchy Aranka Gál Jankának.
— Honnan sejtet?
— Hallottam, hogy nem volt kész a haché mikor reggelizni ment Imberéhez.
— Na és ezért haragszik?
— De még hogy! Kénytelen leszek magam megmondani Imberinek, hogy jókorabb készítse el, mert különben el van rontva a napunk és Rococo ur sokat fog lábatlankodni az öltözében. Attól pedig mentsen meg az Isten.

Vidéki színházok.

A pécsi színházról. Özv. Tiszainé társulata játszik most Pécsen szép sikerrel. Az érdem Nádassy József művezetője, a ki különben virágvasárnapról 3 évre maga hapta meg a pécsi színházat. Nádassy különben kolozsvári ember és bennünket így különösen is érdekel. A napokban adták elő a Vörös talárt nagy sikerrel. Vagret Vágó Béla, Janettet Miklósy Ilona adták, a kik mindketten előnyös ismerősei a kolozsvári közönségnek.

Milliók a hó alatt. A Miskolczi színházban tegnap mutatták be ezt a kitérdő ujdonságot. A főszerepet Szelestei, Follinusné, Jonás, Kalmár, Szepessy és Hetényi játszották szép sikerrel.

A s.-a. ujhelyi színházban a megbukott Dohó-féle társulat most Mezei igazgatása alatt küzd a közönség közönyével. Az igazgató most Gergely Giza és Ledofsky Mariska szubretteteket akarja szerződtetni, hogy a folytonos műsorzarokat megszüntesse.

A szegedi színházban a napokban kezdte meg vendéjátékait Fedák Sári a „Gésák” Molly-jában.

Az aradi színház új igazgatója Zilahi

rágokat. Hosszuszáru üde, zöld levelű rózsák voltak. Egy részük fehér, mint a hó; aztán a sárga marechale-nielek gyengéd, sápadt szépségükben; rózsaszínűek, egyenes, büszke, harmatos virágaikkal és sötétvörösek bársonyszerű, buja, fodros szirmokkal. Egymásra rakva heverték sűrűn, rendetlen összevisszaságban. Zöld leveleik szerelmesen fonták körül őket, hamvas színökkel keretet adón a pompás virágoknak. Rózsák az ő szobájában! Honnan? Kertjében nincs virág, csak bokor, árnyas zöld bokor és pázsit. Honnan e rózsák? Kezébe veszi s szíve megdobban. Mint hajdan, mikor az első virágot kapta, mikor az első koszorut nyújtották feléje taps, éljenzés közepette. Nézi, nézi a harmatos virágokat. Szíve dobogása azt kérdi, kitől jöttek? És a kérdés mellett testet ölt a sóvárgó kíváncsiság, az érzés, melyet nem tud megmagyarázni. Ő deresedő fürtökkel, itt magános otthonában, még kalandra, talán — szerelemre gondol? Mert arra gondolt. Elpirult a gondolatra is. Szívében már megalkotta magának a képet a felől, ki neki azokat a harmatos, bársonyos rózsákat küldette. És szíve újra, megtelik remegő vágyakkal, mint egykor, hajdan . . .

Mi volt neki a virág, mikor pompázó csokrokban hevert előtte? Semmi! Büszkeségének, szépsége é-hatalma tudatának k-elégítője. Hiuságának jól esett akkor. És most, mikor évek óta csak koszorui hervadt virágait nézi, hogy megdobogtatja szívet ez a pár szál virág. Ki küldte, ki küldhette? Töpreng magában sóváran, kíváncsian, reménykedve. Szemeit lehunyja, arca mosolyog, végig gondolja egykori imádoit. Ki lehet? Vajjon nem egy hajdani szerelmes, ki most, az idők multával kikutatta rejtekét és örökifju érzelmekkel virágot küld neki? Az örök asszony! Ábrándozik, képzelődik és aztán csalódik szó, panasz nélkül, fájdalmasan . . .

Hü, öreg cselédje jött be, megállott az ajtóban és onnan motyogta Éva felé:
— A szomszéd kertész van itt, beszélni óhajtna urnómmal.

— Jól van, jöhet! — szól fölriadva álmodozásából Éva és leteszi a rózsákat.

A kertész bejön. Kezet csókol és tisztességtudóan áll az ajtóban, kérdést várva.

— Mi jót hozott? — kérdi Éva nyájasan.

— Semmit, könyörgöm, csak kérdezni jöttem, tetszenek-e a rózsák a nagyságos asszonynak?

A borzalmss koncertember.

Jelenet egy filharmonikus koncerten. A borzalmss koncertember smokingben, lakkcipőben, ölében óriási partitúrával a harmadik sorban ül és szigorúan figyel az előadásra. Jobbra tőle egy a zenét kedvelő öreg ur, balra én ülök.

Kolozsvár, 1901. november hó 16-án szombaton este,

A M O D E L L.

Operette 3 felvonásban. Irták: Leon Viktor és Held Lajos. Zenéjét szerzette Souppé Ferencz.

SZEMÉLYEK:

Prezzi Silvia — — — K. Árpási Kata	Cognetti, narancsárus — Szabó József
Stella, leánya — — — P. rényi Margit	Nosco, szedőinas — — Fehérvári Etus
Stirio Tamás szalámigy. Gyöngyi Izsó	Pipó, gesztenyesütő — Stadler Frigyes
Tantini festő — — — Mezei Mihály	Nigro, szikvizárus — Gergely Márton
Clava, székfonó — — — Török Károly	Egy ur — — — Ághy Sándor
Martinezza, neje — — — Szakács A.-né	Egy szolgálta — — — Rónai Imre
Nicoló, fiok, rikkancs Kassai Károly	Egy virágárus leány — Miklósi Hargit
Coletta, mosónő — — — Z. Bárdi Gabi	Teréza mosónő — — Cserényi Adél
Madrini, fiatal tiszt — Papp Mihály	

Olasz dalárok, bersaglierek, utcai nép, gyermekek, urak, hölgyek, mosónők. — Történik egy olasz városban. Idő: jelenkor.

Kezdeté este 7 órakor.

Éva felegyenesedik.

— Ezek a rózsák? — kérdi izgatottan és gyorsan utána teszi: — Hát maga küldte?

— Igen, kérem alássan, mustrának küldtem, ilyen fajták vannak nálam; látom, nincs rózsza a kertben, ha parancsolja a nagyságos asszony, ebből a fajtából küldhetek, olcsók is vólnának.

Éva felsóhajtott. Szinte összegörnyedt székében. Az álmok . . . a remény . . . Ki küldte. Egy faragatlan kertész! Szívében egyszerre összeomlott az ábrándok ragyogó világa.

— Nincs szükségem virágra — mondta, — öreg vagyok, nem tudok velők hajlódni. A kertész elment,

A rózsák ott illatoztak előtte tovább az asztalon, éppen olyan pompázó színekben, mint az imént, csak Éva szemei nem látták őket többé olyan szépeknak . . .



A borzalmas koncertember. Na végre kezdődik. Ah! suite! Magyar szerző (vérfagyasztóan mosolyog.) Kíváncsi vagyok, mondhatom, nagyon kíváncsi vagyok! Oh nem kíváncsi uram?

Én. Én nem. Az első rész: scherzo, a második az ébredő erdő, a harmadik orgonaszó, a negyedik csüdüngölő. Minden suite egyforma.

A koncertember. Hehehe! Hát akkor miért jön?

Én. A zenei élvezetek barátja vagyok. Szeretem magamba mélyedve a muzsikát hallani.

A koncertember. Szóval — ön nem zeneértő?

Én. Nem.

A koncertember. És kegyed? (Az öreg urhoz fordul.)

Az öreg ur. Én is csak a muzsikát szeretem.

A koncertember. Nohát, majd glosszákkal szolgálak önöknek. Tarararáá! Hallják! Tarararáá! Nagyszerű! Ez az ugynevezett ellenpont. Most mindjárt a nagybögők következnek. (Lapos a partitúrában.) No! No! Rajta!... Hallják! Ugye igazam volt...?

Én. Föltétlenül. Én ugyan nem hallottam még semmit, mert kissé hangosan méltóztatott kommentálni.

A koncertember. Tremolo! Tremolo! Fuvola: cisz! cisz! Hiszen ez gisz! Gianicelli! Gianicelli!

Én. Ki az kérem?

A koncertember. A nagy bögös. Ön nem ismeri? Miféle koncertember ön? Hát nézze az az ur, a ki ott bög, az Gianicelli. Tramteramtattamtam! Lássá ez a scherzo. Hegedük gyorsabban! gyorsabban! Tramtarattamtamtam!

Az öreg ur. Valóban uram...

A koncertember. Szóra sem érdemes. Ellenben — mit hallok, mit látok? nézzük. Kernert! Tizenkét-tizenhatodot dirigál tizenöt-huszdad helyett! Hallatlan! És ezt az embert fizetjük mi! Hiszen ezt így kell dirigálni. (Kiveszi ceruzáját és az előtte ülő ur székén kopog.) Tam... Tam... Tam!

Én. Meg kell vallanom, hogy még egy hangot sem...

A koncertember. Üstök! üstök! üstök! Belevágni! Belevágni!... No végre!... Jobban, presto, presto, forte, fortissimo! (Oklevél a partitúrájába üt.)

Az öreg ur. De igen tisztelt uram...

A koncertember. (Izzadva kipirulva.) Most jön a Khorál... Die g-Trompete möcht ich hören... Korona! Korona!... Staccato! Staccato!... Ez kétségbeejtő! Milyen lassan megy! Gyorsan, gyorsabban! (Oklevél dirigál a levegőben s hol engem hol az öreg embert üti mellbe.) Vadászkürt! vadászkürt! Szent Isten, nézze! De milyen lármás! Pszt, pszt. (Kezével Mahlerféle megnyugtató mozdulatokat tesz) pszt, pszt... (Mind a két kézzel dirigál, minek következtében a partitúra a lábamra esik.)

Én. No hallja...

A koncertember. Psz, psz, pszzzz. (Egész összehúzódik és apró háromszögekben dirigál, aztán egyszerre felugrik s vadul hadonászik.) Most rajta! Erősen, erőbben!

Kürtök, timpanon, fagot, nagydob, cintányér, bombardon, fuvolák, bögők! bögők! Gianicelli! Gianicelli! (Lábával örülten dobogja a taktust, felveszi a partitúrát s avval csap le minden ütemnél az előtte álló székre.) Tatarrara! Tatarrarará! Tattarará! Tráá! Trá! Rá! Ráááá! (Fülünkbe ordítja a melódiát.) Trará! trará! trará! trará! (Kimerülten leül.) Vége van! (Csurog róla a víz: a szmokingja összeszakadt, inge összegörbült)

Az öreg ur: } Engedjen meg kérem, de
Én: }
A koncertember. Szót sem érdekel... Legalább egyszer szakértő módra élveztek végig egy koncertet.

Agbk.



H I R E K.

A tegnapi előadás. Harmadszor került színre tegnap este Brioux Vörös talár című drámája ezuttal ismét telt ház előtt. A szereplők közül Fáy Szeréna, Lackó, Szakács és Molnár minden tekintetben igyekeztek szép és jó előadást produkálni. Hogy Dezséri miért izléstelenkedett a színpadon és Szentgyörgyi miért mutat be caricatura figurát, arra mindenesetre kíváncsiak vagyunk!

A Grünfeld féle vonós négyestársaság estélyét december 2-án tartja meg a Redout termében. Az estély iránt már előre is nagy az érdeklődés, miért is a jegyek iránt Neumann M. cég üzletében már előre is jó lesz gondoskodni.

Uj szindarab. E napokban lesz a nagyváradi Szigligeti színházban a bemutató előadása Karácsosny Aladár hírlapíró Jogász élet című 3 felvonásos vígjátékának. Karácsosnyinak különben már tavalyelőtt a kolozsvári színházban is szép sikerrel adtak elő egy egyfelvonásos darabját a R ó z s a t ö v i s t,

A vasárnap délutáni előadásokat 3 órakor fogják kezdeni ezentúl mindan alkalommal. Egy egy darab előadása hosszabb időt igényel s minthogy az igazgatóság a délutáni előadásokon is teljes egészében adhatja a darabokat, szükségessé vált ez az újabb intézkedés, mely a délutáni előadások kezdetét egyszer és mindenkorra állandóan 3 órára tette.

Bibliás asszony. A műsornak ezt a kedvelt operettjét legközelebb vasárnap este adják ismét.

A 3 pár cipő. Berla énekes bóhozata vasárnap d. u. kerül színre. Ezt az előadást már 3 órakor fogják kezdeni.

Herzogasszony. Operette bemutató lesz a jövő héten, Offenbach mesternek 17 év óta nem adott operettjét a Herzogasszonyt 20-án azaz szerdán adják új betanulással először. Az

operette briliáns czimszerepét: Z. Bárdi Gabi s a másik két női szerepet: Perényi Margit és Fenyvesi Margit éneklék.



Esti séta.

Bizony már nem sokáig fogunk kedves lelkem sétálgatni!

Elég is volt nektek asszonyoknak a sok jövő menés!

Hiszen ti férfiak mind egyformák vagytok!

Nem éppen! De hát mond csak kedvesem, ha beállanak a hideg zord idők, akkor csak nem lesz kedved esténként sétálni.

Persze, hogy nem! De délfele akkor is jó idő lesz és tudod evés előtt egy kis mozgás jól esik!

Az — az mozgás kell nektek! Jó — jó! csak kezdjél velem!

Hát nem te kezdted?

Nem!

Nézd csak édes, milyen szép ruha ez.

Csakugyan! Ugye nekem is csináltatsz olyat.

Lesz még kedved flanczolni?

Lesz! — Lesz! — Lesz! —

No akkor ruha sem lesz!

De kedves fiam, te is velem fogsz sétálni akkor!

Én? — Nem!

Tudod, utánad jövök a hivatalba és együtt megyünk haza!

Asszony! Asszony! De kiforgatsz!

Édes cziczám, most már megkezdődik a kosztüm saisonja, no meg felveszik már a boákat, nekem is kell új, meglátod nem fogod megbánni!

Én utánam ne jöjj, én csak járkálok, sétál az, a kinek pénze van.

Jó, hát mikor veszünk boát és ruhát?

Mikor a mama pénzt ad!

Nem szégyenlenéd, ha a mamának kellene pénzt adni, emlékezz mit ígértél!

Az akkor volt!

No várj csak! Csak jöjj hozzám galambom, minden kérésed teljesítve lesz, a legboldogabb te leszel stb. szavakra emlékszel-e?

Elég. — Veszek mindent! De aztán — —

Mit de aztán?

Semmit czicsa!

Kis hamis férjem van nekem!

Hamisabb a feleségem!

No jer haza, majd megbeszéljük a ruha dolgot.

Erre már haza jössz te is!

Aranyos vagy.

Barna.



Heti műsor:

Vasárnap: d. u. A 3 pár cipő.

este. Bibliás asszony. (b. 45.

szám.)





Jó alaku tartós és olcsó czipő

csakis

Dukesz Sándor

czipő nagy raktárában
kapható
KOLOZSVÁRT,

Mátyás király-tér 16. (Unió-u. sarkán.) 20—20.

Van szerencsém a n. é. helyi és vidéki közönség becses figyelmét felhívni, hogy csakis

HARMATHY ISTVÁN férfiszabó
a legjobb és legolcsóbb ruhatisztító.

Kolozsvárt, Wesselényi Miklós- (Hid-) és Szép-utca sarkán (Hochstein ház) levő műhelyemet legujabban nagyobb megrendelések pontos elkészítéséhez rendezvén be: felvállalom jutányos, olcsó árért a férfli és női ruhák, valamint pipere ozikkek vegyi tisztítását és azokat gyorsan elkészitem.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve

tisztelettel
HARMATHY ISTVÁN
férfi-szabó.

FLOER DE LOTUS

a legjobb és legelismeretebb likör.

Kérjünk minden fűszer
üzletben.

Soha! Soha!

Soha olyan finom és olcsó árban női kabátokat kapni nem lehet mint most

Goldmann Izidornál

Wesselényi Miklós-utca II. szám alatt.

Szép-utca sarkán.

Kérem megtekinteni.

UJ ÜZLET!

UJ ÜZLET!

Nagyságos asszonyom!

Tisztelettel van szerencsém értesíteni, hogy Unió-utca 7. sz. alatt (Mestitz butor-raktára mellett) üzletemet megnyitottam.

Raktárra érkeztek a legujabb ruha kolmek, selymek velerek, kész menyasszonyi kelengyek.

Kitünő tisztelettel

HERSKOVITS J. M.

NEUMANN LÁSZLÓ Budapesti cég

bizományi raktára.

UJ ÜZLET!

UJ ÜZLET!

ROSENFELD FRIGYES

fogászati műterme

Kolozsvárt, Wesselényi Miklós-u. 6.

Fogad délelőtt 9-től 1-ig, délután fél 3-tól 6-ig.

Készít műfogakat kautsuk, celluloid és arany alapon.

Szénásy Hoffmann és Társa

BUDAPEST

Bécsi-utca.

Ajánlja:

selyem és csipke-áruit.

Mintákat bérmentve küldünk.

WEISZ ADOLF

férfi-szabó üzlete

KOLOZSVÁR, Unió utca 1. sz.

Mérték után készít legelegánsabb kivitelben, minnennemü férfi ruhákat. Legnagyobb raktár hazai, angol, francia és skót szövetekben.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tiszteletteljesen tudomására hozni, hogy Tomán Sándor ur jó hírnevü Mátyás király-utczai

„KORONA“-kávèházát

és annak kezelését átvettem. Igyekezni fogok a n. é. tisztelt közönség teljes meglegedését pontos kiszolgálás áltakiérdemelni.

Becsés látogatásért esedezik:

BOTHA FERENCZ.

Uj tűzifa-raktár! Telefonsz. 337. és 339. Uj tűzifa-raktár

ADLER és STERN

tűzifa-kereskedők, Kolozsvár.

A közelgő téli szezonra van szerencsénk a n. érd. közönség becsés figyelmét felhívni nagyarányu

tűzifa telepünkre,

a hol a legjobb és legolesobb minőségü tűzifák, u. m.: I., II. és III. oszt. búkk, osor, usztatott és hántott, a legolesobb árban kapható öl és vagon számára.

Főelvünk pontos és lelkiismeretes kiszolgálás. — Teljes 4 köbméter felelőség mellett.

Megrendelések eszközlendők:

Stern József list és fűszerüzletében Wesselényi Miklós-utca 12. sz. alatt. Adler Sámuel fűszerüzletében, Trenosin-tér 1. szám alatt.